

Drama v horách

Timův figurant málem zahynul v lavině

Skvělého pomocníka našel při přípravě svého psa záchranář Josef Hepnar v učiteli z Dobrušky. Jan Pochobradský dojížděl o uplynulé zimě na výcvik do Orlických hor a každý víkend pomáhal jako figurant zrodu nového lavinového psa Tima. Jenomže právě lavina ukončila společné snažení obou mužů.

Když označí nález, do hloubky se už musí prohrabat pániček

Nebyla to lavina při výcviku, ale obrovská sněhová deska v Alpách, která se s učitelem utrhla při lyžování. „Je to paradox, když vám kamarád ochotně a nezištně pomáhá připravovat záchranářského psa, pravidelně imituje oběť v lavině, a sám v ní nakonec málem zahyne,“ vypráví profesionální člen horské služby Josef Hepnar.

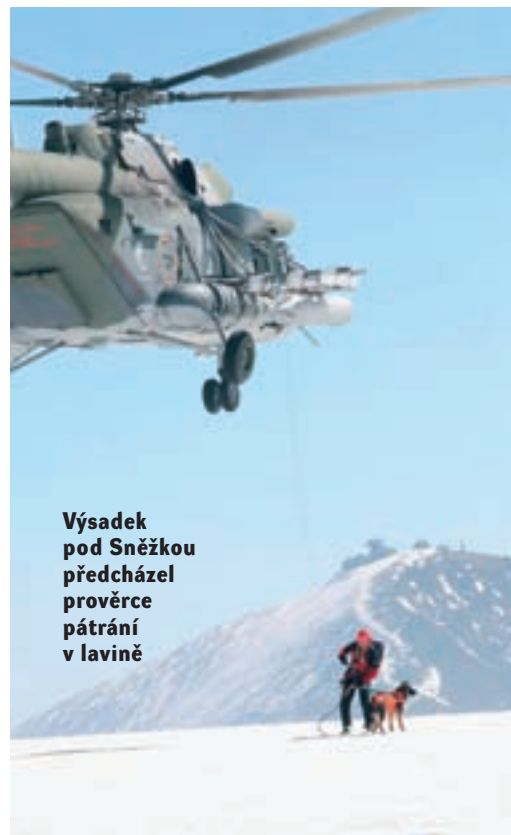
Odskočili si do Alp

Oba muže spojuje dávná záliba ve skialpinistickém lyžování a v horolezectví. Janu Pochobradskému se zalíbil výcvik psa a nedělalo mu problémy, aby si od pátku do neděle několikrát zašel na svah, vytvořil nové záhraby a ukryl se v nich jako zasypaná osoba. Šestiměsíční německý ovčák Tim pak mohl figuranta pravidelně vyhledávat a dělat velké pokroky. Když v Orlických horách zmizel poslední sních a pes byl připraven ke zkouškám, dali muži psovi oddech a sami si odskočili do francouzských Alp, aby si zajezdili po rozlehlých neupravených svazích, jak

to skialpinisté mají rádi. Val Thorens se jim zdál nejvhodnější. Jak to při takovém sjíždění bývá, střídali se po pár stovkách metrů ve vedení. V jednu chvíli, kdy se

Timův první výtah do vrtulníku, a on se tváří, jako by se na laně narodil

Výsadek pod Sněžkou předcházel prověrce pátrání v lavině

Josef Hepnar zastavil, jeho kamarád Jan přešel do vedení a po pár vteřinách se ozval ne silný, ale zlověstný zvuk.

Byl to zázrak

„Luplo to a ani ne po patnácti vteřinách odjela deska o velikosti asi 20 x 30 metrů, padesát centimetrů silná. A Honza byl uprostřed. Podívali jsme se na sebe a byl to pohled plný zoufalství, protože kamarádovi nebylo jak pomoci,“ vzpomíná člen horské služby na chvíli, kdy se setkaly oči kamarádů. Deska se sunula přes skalní práh vysoký 50 metrů, pak následoval šikmý let, dopad na strmý svah a sjezd zbrzdil nízký hřebínek. O něj se masa sněhu a ledu rozlomila a větší část letěla dál. Když se tříšť z ledu a sněhu usadila, Josef nevěřil svým očím. Jeho kamarád zůstal na hřebínku jako trosečník na ostrově. V tu chvíli věděl, že to není jen štěstí, ale přímo zázrak. Učitel měl sice proraženou přilbu, přišel o tři zuby a trpěl ukrutnou bolestí tříštivé zlomeniny hlavice holenní kosti, ale žil.

Kamarády od sebe dělila výška 150 metrů. Josef Hepnar se dokázal ke zraněnému dostat během 5 minut. Objel celý prostor a traverzoval k místu nehody. Sám však pomoci nedokázal, potřeboval pomoc místních záchranářů

Pomohla náhoda

„Dalších 200 výškových metrů pod Honzou byli dva členové alpské záchrané služby se skútre a ošetřovali nějakého zřejmě lehčejší zraněného lyžaře. Oba celou událost od zlověstného prasknutí laviny sledovali. Jen co se masa sněhu zastavila, jeden z nich se okamžitě vydal do místa, kde Honza ležel. Druhý nepochybně zavolal vrtulník a ten do 15 minut už vysazoval na laně záchranáře. Pak udělal pilot kolečko, což byl právě tak čas na zjištění míry zranění Honzy a domluvu vysílačkou, co vše bude k ošetření a fixaci zapotřebí. Když vrtulník opět nalétl nad místo ošetřování, spustila posádka druhého záchranáře s dlahami, lehátkem a dalšími zdravotnickými potřebami. Potom helikoptéra přistála pod svahem a čekala s běžícím rotorem, až záchranáři připraví pacienta k transportu. Když opět vzlétla, posádka vytáhla na palubu záchranáře se zraněným a přepravila ho do nemocnice. Potom se vrátila na místo pro druhého záchranáře.

Opět chce cvičit

Zatímco letecká záchraná služba pracovala na ošetření, stačil se do místa neštěstí dostat hlubokým sněhem i záchranář od skútru. Zřejmě chtěl jistit situaci pro případ, že by byl potřebný. Nakonec pomohl Josefu Hepnarovi s dopravou do nemocnice za pacientem.

Přestože je Tim stále štěně, hledá s rozvahou staršího psa

Tomu se dostalo ve Francii částečného zaléčení a pak pro něho vyslala zahraniční pojišťovna sanitku z Rakouska i s českou mluvící lékařkou. Ta ho doprovázela až do motolské nemocnice. V Praze se dostal do rukou špičkových chirurgů a ortopedů. Když všechno dobře dopadne, snad už příští rok bude moci učitel z Nového Města nad Metují opět pomýšlet na sport. Zda i na lyžování na neupravených pláních a v hlubokém sněhu, to zatím nikdo neví. S výcvikem lavinového psa chce ale pokračovat. „Tak jako se dostalo na horách pomoci mně, můžu prostřednictvím přípravy lavinového psa hodně udělat pro záchranu jiných lidí,“ uzavírá svůj příběh učitel Jan Pochohradský. A má pravdu, protože Timův předchůdce německý ovčák Ran spolu s Josefem Hepnarem už v Orlických

horách zachránili život několika lidem.

Tim je skvělý

„Jsem rád, že mi Honza chce i nadále pomáhat. Tim je skvělý pes a má všechny předpoklady stát se dokonalým a všestranným záchranářem. K tomu je ale nutný pravidelný výcvik a ten se bez obětavých figurantů neobejde. Není to pro ně nic příjemného, neboť cvičit se musí v nejrůznějších místech, v každém ročním období a za každého počasí,“ dodává Josef Hepnar ze stanice HS v Deštné. Jeho Tim byl úspěšný už při dubnovém kursu lavinových psů v Krkonoších a přes léto ho psovod připravoval na další záchranářské zkoušky. Než však složí doma i v zahraničí všechny potřebné atesty, uplyne ještě nějaký čas.

Josef Růžička